

Mám oči zarudlé, není to do smíchu,
tělo mám znavené, není to od hříchu,
loudám se ulicí a na rty mi sedá prach,
už nejsem bloudící a dávno nemám strach.

Někde tu musí být, všichni ji hledají,
po stezkách chodníků, řinčení tramvají,
někde tu musí být, všichni ji hledají,
v shonu a běhání to jméno šeptají.

Neměňte přátele za drobné bankovky,
neberte za vzor si lháře a proroky,
něžná jak květina musí tu někde být,
bez lásky přátelé nestojí za to žít.

Hledejte týdny ji, hledejte měsíce,
roky, jak šílení, já ze všech nejvíce,
něžná jak květina musí tu někde být,
bez lásky přátelé nestojí za to žít.

Někde tu musí být, všichni ji hledají...